

DreadRock, Rozmowa z czasem

Też czasem masz tak
że chcesz pisać wiersze
wypluć to z siebie
pokazać światu
tą cząstką Ciebie
od zawsze w Tobie
przyznaną sobie
oddaną Jemu
unieść się w niebo
z wiatrem szybować
z liśćmi tańczyć
z ptakami rozmawiać
chmury przeganiać
słońce pouczać
stać tak wysoko
by nie musieć już słyszeć
i umieć krzyczeć
miałeś się nie wstydzic
gniew swój wyrazić
uśmiechem zachwycić
pokazać że można
że sił mam na tyle
że żyć potrafimy
choć to tylko chwile
żeglować z burzami
piorunów się nie bać
tu spadać w dół
tam do góry wracać
gubić poczucie
czas gubić z nienacka
nie martwić się jutrem
chwilą co nie wraca
i umieć krzyczeć
miałeś się nie wstydzic
gniew swój wyrazić
uśmiechem zachwycić
pokazać że można
że sił mam na tyle
że żyć potrafimy
choć to tylko chwile
Też czasem masz tak
że chcesz pisać wiersze
wypluć to z siebie
pokazać światu
tą cząstką Ciebie
od zawsze w Tobie
przyznaną sobie
oddaną Jemu